05/04/2025

Μετά από αιώνες η ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου στην Παλαιά Μητρόπολη Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Για πρώτη φορά μετά από αιώνες εψάλη το εσπέρας της Παρασκευής 4 Απριλίου 2025 η ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου στον Παλαιό Μητροπολιτικό Ιερό Ναό των Αγίων Αποστόλων Παύλου και Πέτρου Βεροίας.

Χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης **Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος**, συγχοροστατούντων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου **Σμύρνης κ. Βαρθολομαίου**, του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου **Λαρίσης κ. Μωυσή** (Πατριαρχείου Αντιοχείας) και του οικείου Ποιμενάρχου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου **Βεροίας κ. Παντελεήμονος**.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας κ. Παντελεήμονος

«Κλῖνον τό οὖς σου, Ἁγνή, καί σῶσον τούς θλίψεσι βυθιζομένους ἡμᾶς».

Τήν ὁλοκάρδια αὐτή ἱκεσία τοῦ ἱεροῦ ὑμνογράφου, τοῦ ποιητοῦ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου, ὁσίου Ἰωσήφ τοῦ ὑμνογράφου, ἐπαναλάβαμε ἀπόψε καί ἐμεῖς, ψάλλοντας γιά πρώτη φορά μετά ἀπό 600 χρόνια καί πάλι τόν Ἀκάθιστο Ὕμνο καί τόν Κανόνα πού τόν συνοδεύει, στόν περίλαμπρο αὐτόν παλαιό Μητροπολιτικό ναό τῆς Βεροίας.

Καί ἡ σκέψη μας στράφηκε νοερά στούς πατέρες μας, πού στίς ὧρες τῆς ἀγωνίας γιά τούς ἐχθρούς πού ἀπειλοῦσαν τήν πόλη, ἔσπευδαν στόν ναό αὐτό γιά νά ἱκετεύσουν τήν Ἁγνή Θεομήτορα, γιά νά παρακαλέσουν τήν Ὑπέρμαχο Στρατηγό νά τούς λυτρώσει ἀπό τίς θλίψεις στίς ὁποῖες βυθιζόταν.

Ἀτένιζαν τήν ἱερή μορφή της στόν δεξιό πεσσό, στόν τύπο τῆς Βλαχερνίτισσας, καί ὁ νοῦς πήγαινε στούς κατοίκους τῆς Πόλης της, τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πού τόσες φορές εἶχε σώσει ἀπό βαρβαρικές ἀπειλές. Γι᾽ αὐτό καί ἐκεῖνοι κατέφευγαν πάντοτε στόν ναό της, στήν Παναγία τῶν Βλαχερνῶν, ἄλλοτε γιά νά τήν ἱκετεύσουν καί ἄλλοτε γιά νά τήν εὐχαριστήσουν γιά τή σωτηρία.

Ὅμως ὁ ὅσιος Ἰωσήφ ὁ ὑμνογράφος δέν ἀναφέρεται μόνο σ᾽ αὐτές τίς θλίψεις καί τίς ἀγωνίες τῶν κατοίκων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πού καί ὁ ἴδιος ἔζησε τόσο στήν πρωτεύουσα τοῦ Βυζαντίου, ὅσο καί ὅταν ἦταν μικρό παιδί στήν πατρίδα του, τή Σικελία.

Ἀναφέρεται στίς θλίψεις καί τίς δοκιμασίες τῆς ζωῆς τοῦ κάθε ἀνθρώπου, πού τόν βαρύνουν τόσο πολύ, ὥστε νά νοιώθει ὅτι βυθίζεται.

Ἀναφέρεται στίς λύπες καί τίς ἀγωνίες πού δοκιμάζουν τίς ἀντοχές του, πού πιέζουν σάν πέτρα βαρειά τήν ψυχή του καί αἰσθάνεται ὅτι πνίγεται.

Ἀναφέρεται στά προβλήματα καί στούς πειρασμούς πού δημιουργοῦν ἀθυμία στήν ψυχή του, καθώς αἰσθάνεται ὅτι ταξιδεύει μόνος σέ ἕνα σκοτεινό πέλαγος, χωρίς φῶς πουθενά, χωρίς καμιά βοήθεια στόν ὁρίζοντα.

Σέ ὅλες αὐτές ὅμως τίς ὀδυνηρές καταστάσεις πού ζοῦμε ὅλοι γιά διαφορετικούς λόγους καί αἰτίες, ὑπάρχει ἕνα εὐήκοο οὖς, ὑπάρχει μία στοργική μητέρα, ἡ ὁποία εἶναι πρόθυμη νά μᾶς ἀκούσει, εἶναι πρόθυμη νά μᾶς συμπαρασταθεῖ σέ κάθε δυσκολία, σέ κάθε πόνο, σέ κάθε ἀδυναμία πού αἰσθανόμεθα. Εἶναι ἡ Παναγία μας, ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἡ ὁποία πάντοτε εἶναι ἕτοιμη νά ἁπλώσει τό χέρι της, γιά νά μᾶς κρατήσει καί νά μᾶς σώσει.

Καί εἶναι ἕτοιμη καί πρόθυμη ἡ Παναγία μας νά τό κάνει, γιατί καί ἡ ἴδια γνωρίζει

καλά τόν ἀνθρώπινο πόνο, ἤ μᾶλλον τόν γνωρίζει καλύτερα ἀπό τόν καθένα μας, γιατί, ἄν καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τόν δοκίμασε στόν ὑπέρτατο βαθμό ἀπό τήν πρώτη στιγμή. Δοκίμασε τόν πόνο τῆς ἐξορίας στήν Αἴγυπτο. Δοκίμασε τή θλίψη τῆς ἀμφισβητήσεως τοῦ Υἱοῦ της ἀπό τούς πονηρούς γραμματεῖς καί φαρισαίους, πού τόν συκοφαντοῦσαν καί τόν καταδίωκαν ἄδικα. Δοκίμασε τήν ὀδύνη τῆς ἀχαριστίας καί τῆς ἀγνωμοσύνης τῶν ἀνθρώπων πού θεράπευε καί εὐεργετοῦσε ὁ Υἱός της καί οἱ ὁποῖοι μέ μεγάλη εὐκολία ἄλλαξαν τό «εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος» μέ τό «ἆρον, ἆρον σταύρωσον αὐτόν». Δοκίμασε ὅμως περισσότερο ἀπό ὅλα τή ρομφαία τοῦ πόνου, ὅταν εἶδε τόν Υἱό της κρεμάμενο ἐπί τοῦ Σταυροῦ γιά τίς δικές μας ἁμαρτίες.

Γνωρίζει, λοιπόν, καλά ἡ Κυρία Θεοτόκος τί σημαίνει πόνος, τί σημαίνει θλίψη καί ὀδύνη, τί σημαίνει νά αἰσθάνεσαι ὅτι βυθίζεσαι σ᾽ αὐτήν καί μπορεῖ νά μᾶς βοηθήσει καί νά μᾶς σώσει, διότι «ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ» μπορεῖ «πάντα ὅσα ἄν θέλει καί βούλεται».

Καί δέν μπορεῖ ἁπλῶς νά μᾶς βοηθήσει, ἀλλά ἐπιθυμεῖ διακαῶς νά τό κάνει, διότι μᾶς θεωρεῖ, ὡς μαθητές τοῦ Υἱοῦ της, τέκνα της προσφιλῆ. Διότι, ὅπως κάθε φυσική μητέρα θέλει νά βοηθήσει τά παιδιά της, νά ἀπαλύνει τόν πόνο τους καί νά τά ἀπαλλάξει ἀπό κάθε ταλαιπωρία, τό ἴδιο ἐπιθυμεῖ σφοδρά καί ἡ Παναγία μητέρα μας. Καί ἐπειδή γνωρίζει τίς δυσκολίες καί τίς θλίψεις, πρίν ἀκόμη νά ἀπευθυνθοῦμε σ᾽ Αὐτήν, εἶναι ἕτοιμη καί μᾶς περιμένει. Ἀρκεῖ νά στραφοῦμε καί ἐμεῖς πρός Αὐτήν καί νά τήν ἱκετεύσουμε, λέγοντας: «Κλῖνον τό οὖς σου, Ἁγνή, καί σῶσον τούς θλίψεσι βυθιζομένους ἡμᾶς», καί νά μήν ἀναζητοῦμε τή βοήθεια καί τή σωτηρία «ἐπί υἱούς ἀνθρώπων», οἱ ὁποῖοι τόσο συχνά μᾶς ἀπογοητεύουν καί διαψεύδουν τίς ἐλπίδες μας.

Ἄς σπεύδουμε μέ πίστη καί ἐμπιστοσύνη στήν κραταιά καί ἀκαταίσχυντη προστασία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί ἄς ζητοῦμε τή βοήθειά της στίς δυσκολίες τῆς ζωῆς μας. Ἡ Παναγία μας μᾶς προσφέρει τό χέρι της γιά νά κρατηθοῦμε, γιά νά μᾶς βγάλει ἀπό τόν βυθό τῶν θλίψεων, γιά νά μᾶς φέρει κοντά στόν Υἱό της, τόν Σωτήρα καί Λυτρωτή μας. Ἄς πιάσουμε τό χέρι τῆς Παναγίας μας καί ἄς τό κρατοῦμε πάντοτε ἱκετεύοντάς την σέ κάθε ἀνάγκη καί θλίψη: «Κλῖνον τό οὖς σου, Ἁγνή, καί σῶσον τούς θλίψεσι βυθιζομένους ἡμᾶς», ἀλλά καί ἄς μήν παραλείπουμε νά τῆς ἐκφράζουμε τήν εὐχαριστία καί τήν εὐγνωμοσύνη μας, μένοντας πλησίον της καί πλησίον τοῦ Υἱοῦ της, βαδίζοντας στή ζωή μας τήν ὁδό τῶν ἐντολῶν του.

Ἀπόψε ἔχουμε τή χαρά νά ἔχουμε κοντά μας δύο ἐκλεκτούς ἀρχιερεῖς, τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομο καί τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σμύρνης κ. Βαρθολομαῖο, οἱ ὁποῖοι ἦλθαν γιά νά συμπροσευχηθοῦμε

ἀπόψε στήν Παναγία μας, ἀλλά καί γιά νά συλλειτουργήσουμε αὔριο στόν ναό τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ καί νά τελέσουμε τό τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο τοῦ μακαριστοῦ καθηγουμένου καί κτίτορος τῆς Μονῆς τῆς Παναγίας Δοβρᾶ.

Εἴμαστε ὑπόχρεοι στήν ἀγάπη τους, γιατί ἦλθαν καί οἱ δύο ἀπό πολύ μακριά, γιά νά τιμήσουν καί αὐτή τή μνήμη τοῦ ἀειμνήστου Γέροντος, καί εὐχόμεθα ταπεινά ἡ Κυρία Θεοτόκος, τήν ὁποία ὑμνήσαμε ἀπόψε, νά διατηρεῖ ἄλυπες ὅλες τίς ἡμέρες τῆς ζωῆς τους.

